

Verf. Quarto ex his.

25 Prohibitio alienationis injuncta filio ad primogenium vocato, & nepotem, & ceteros afficit successores usque in infinitum. Molin. de primog. lib. 1. cap. 4. numer. 12. & 29. Castill. sup. lib. 5. cap. 181. numer. 9. Mieres de majorat. part. 1. q. 15. numer. 38. quod extra dubium est: tum quia regulariter alienationis prohibitio transit à filio in nepotem, quoties in utroque eadem prohibendi ratio reperitur. Molin. numer. 30. Castill. ubi proximè, Menes. in l. Voluntas, numer. 26. C. de fideicom. & alii recensiti sup. numer. 14. Tum etiam, nam qui exprimit se instituere majoratum, illum perpetuum existere intendit, & consequenter alienationem cunctis successoribus interdiceret intelligitur, quanquam verba ad primò vocatum referat, ut prædiximus n. 11.

Verf. Quintò hinc examinari.

26 Idem ordo succedendi servatur in vocatis ad fideicommissum familiae relicto, ac in venientibus ab intestato, l. ult. C. de verb. signif. Molin. sup. lib. 3. cap. 9. n. 7. D. Covar. Practic. cap. 38. numer. 2. verf. Idcirco, Salced. de representat. lib. 3. cap. 11. numer. 4. ubi plures. Unde sicut conjunctus extra decimum gradum non admittitur ab intestato ad legitimam hereditatem, l. 6. tit. 13. part. 6. D. Covar. in epit. de success. numer. 17. Ant. Gom. in l. 7. Taur. numer. 5. ita nec ad fideicommissum istud Peregrin. eum aliis de fideicommiss. art. 30. numer. 3. quod limitat numer. 4. quoties ex mente disponentis constitit, quod voluit etiam ultiores vocare, ac substituere. Quæritur à quo gradus dinumerentur, an à testatore, vel ab ultimo possidente? Et utriusque est inspicienda persona, ita ut sufficiat respectu cujusque intra decimum gradum existere, ut capiat fideicommissum Peregrin. n. 5.

27 Sed præcipuum conclusionem refellit Fachin. controvers. lib. 4. cap. 100. ad fin. probans fideicommissum eum non excludere qui est de familia, etiam ultra decimum gradum: sicut etiam refutat ibidem, verf. Solet etiam dici, opinionem exilimantium ejusmodi fideicommissum annorum centum interdiceret lapsu, quod ibidem impugnat Peregrin. sup. ex numer. 6. & priorem Fachinei sententiam acquirimè defendi posse, D. Covar. in calce hujus versiculi profertur adversus Decium, & Ancharanum.

Ibi: Idem ipse cenfeo.

28 In Hispania successio majoratus omnes gradus transcendit, ita ut nullus etiam ultra centesimum existens removeatur, si jure succedere debeat. Peregrin. d. art. 30. numer. 10. Pat. Molin. disp. 588. numer. 2. Anton. Gom. in l. 40. Taur. numer. 59. verf. Ex quibus noviter, Molin. de primog. lib. 1. cap. 4. numer. 12. verf. His tamen, & alii regnicolæ, qui communiter observant, successionem in primogeniis in infinitum procedere ad instar regni, nedum quoad descendentes, sed etiam quoad collaterales: quod ita verum est, ut semper per repræsentationem admittantur, ut latè per Salced. de representat. lib. 2. cap. 29. à n. 12. & numer. 28. plures refert.

Ibi: Quin & in casu.

Vide supra, numer. 26. & 27.

Verf. Sextò ex his definiri.

29 Si bona jura majoratus deferri testibus, ac longa possessione probetur, & lateat quibus clausulis, seu conditionibus ille sit constitutus, junior masculus feminam primogenitam ejusdem lineæ, ac gradus excludet. Mathienz. in l. 1. gloss. 7. n. 3. tit. 7. lib. 5. Hæc pluribus noster Præses comprobabat, ipsaque constant ex præmissis sup. numer. 8. & 9.

Ad Num. 5.

30 Quoties bona ejus sunt naturæ, ut ad unum primogenitum indivisibilia debeant pervenire, mas feminae majori natu præfertur, si uterque in eadem linea existant, & gradu. Sic evenit in Commendis Indorum, quæ Regis munificentia vassallis in hoc novo orbe frequenter per Proroges, Præfides, & alios Magistratus conceduntur. Et quidem majoratus non sunt. Ita regalibus scriptis stabilitum habetur, ac novissime l. 4. tit. 11. lib. 6. Recop. Indiar. & tradunt Solorzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 2. cap. 16. numer. 89. Mathienz. in l. 7. gloss. 6. numer. 4. tit. 7. lib. 5. Recop. Valenz. conf. 830. n. 6.

Verf. Secundo hæc pars justior.

31 In Hispaniæ primogeniis idem receptum est. Pat. Molin. de just. & jur. disp. 625. n. 3. Gregor. Lop. in l. 3. gloss. 2. tit. 13. part. 6. Anton. Gom. in l. 40. Tauri, n. 62. Molin. de primog. lib. 3. cap. 4. numer. 4. Solorzan. ubi proximè, Parlador. quotidian. lib. 3. quest. 1. numer. 2. Mieres de majorat. part. 2. quest. 6. numer. 2. Alvarad. de conject. ment. defunct. lib. 2. cap. 3. §. 4. numer. 20. & 32. Mathienz. in l. 5. gloss. 1. numer. 5. tit. 7. lib. 5. Recop. Azeved. ibidem, numer. 6. Guttier. pract. lib. 2. q. 87. n. 4. Salced. de represent. lib. 1. cap. 12. numer. 1. in fin. Castill. cum aliis controvers. lib. 2. cap. 40. numer. 59. de quo fusè uterque Molina, & Mieres. Hoc quod in successione regni stabilitum est l. 2. tit. 15. p. 2. ubi Gregor. Lop. gloss. 13. ad privatorum primogenia per imitationem transtulit usus.

Verf. Tertio eadem opinio.

32 Quanquam dissentiant aliqui, certi juris est majoratum institutionem, servatis servandis, utroque foro licitam, utilemque censeri & ad reipublicæ decus, & ad illustrium familiarum splendorem conservandum, ut cum D. Covar. docent P. Molin. sup. disp. 578. numer. 3. Gregor. Lop. in l. 32. gloss. 3. tit. 9. part. 6. Anton. Gom. in l. 40. Tauri, numer. 56. Guttier. Canonic. lib. 2. cap. 14. à princ. Molin. de primog. lib. 2. cap. 1. ex numer. 3. Menes. in rubr. numer. 4. C. de fideicom. Mieres sup. part. 1. quest. 3. Mathienz. in l. 1. gloss. 1. numer. 12. tit. 7. lib. 5. Recop. Castill. controv. lib. 4. cap. 9. n. 72. ubi alii plures.

33 Cum igitur majoratus publicam, ac privatam utilitatem præ se ferant, in favorabilibus numerantur, ut præter pronuper laudatos adnotarunt Solorzan. d. lib. 2. cap. 16. numer. 17. ubi plurimi, Ceval. commun. quest. 725. numer. 34. Valenzuela conf. 185. numer. 31. Castill. latissimè lib. 5. cap. 145. numer.

37. Molin. lib. 1. cap. 18. numer. 7. & per tot. de quo consule Paz de tenuit. tract. 2. cap. 85. n. 102. & 103. ubi probat majoratus odium continere quoad filios secundogenitos: sed hoc per consequentiam evenit, quod non attendi debet, sed quod principaliter conditor majoratus intendit, idest familiae ornamentum, ac conservationem; quapropter primogenia favorabilia censentur secundum prænotata numer. 13.

Verf. Quarto ad hujus partis.

34 Hæc observavimus sup. n. 9. de quibus Molin. lib. 1. cap. 2. ex numer. 16. & in quibus regnum, & majoratus convenient, sigillatim cap. 3. à numer. 6. Rursus in quibus discrepent, Paz ubi proximè, numer. 38. cum seq. A regni successione ad majoratus sumitur argumentum. Molin. d. cap. 2. numer. 26. Paz numer. 34. Castill. lib. 5. cap. 164. numer. 1. & n. 2. limitat cum Molin. d. lib. 1. cap. 13. numer. 63. nisi diversa ratio militet: consentit P. Molin. disp. 622. numer. 3. verf. Ad tertium.

35 Quid è contra, utrum liceat arguere ab inferioribus primogeniis ad regnum, magis ambigitur, de quo Molin. sup. lib. 1. cap. 3. numer. 24. Paz ex numer. 35. Castill. numer. 9. ex quibus constat procedere argumentum, nisi rationis diversitas reperiat: unde inferunt, in successorem regni dominium, & possessionem bonorum Regiæ coronæ ipso jure transire, eidemque tenetæ remedium dari.

Verf. Quintò feuda, & majoratus.

36 De feudo ad primogenium deduci validum argumentum, non paucis placet, quos refert, ac sequitur Solorzan. de Jur. Indiar. tom. 2. lib. 2. cap. 1. numer. 80. de quo Molin. lib. 1. cap. 7. à n. 1. Castill. d. lib. 5. controvers. cap. 241. numer. 12. & circa rem, de qua agimus, inter utrumque cognita est differentia; nam femina à successione feudi regularis, & directi prorsus excluditur, cap. 1. §. fin. de success. feud. l. 6. tit. 26. part. 4. ubi Gregor. Lop. gloss. 2. Sed in majoratu, masculis non concurrentibus, succedit argumento legis 2. tit. 15. part. 2. Solorzan. d. lib. 2. cap. 16. numer. 89. & 90. quod discrimen observant Molin. sup. numer. 4. Castill. ubi proximè, Parlador. different. 19. numer. 3. ejusque ratio facile percipietur ex traditis per me sup. lib. 2. cap. 18. numer. 7. Præfata feminarum exclusio non semper locum obtinet, etenim sæpe ex natura feudi ipsæ ad successionem admittuntur. Solorzan. numer. 90. & prænotavi d. cap. 18. numer. 57. sed non extantibus masculis.

Verf. Sextò alia item ratione.

37 Majoratus Hispaniæ dignitatis splendore per se non decorantur, licet per accidens illam possint continere. P. Molin. de just. & jur. disp. 620. numer. 4. Petr. Barbosa in l. Cùm prætor, §. fin. ex numer. 171. ff. de judic. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 7. numer. 4. cum seqq. Castill. controvers. lib. 5. cap. 147. numer. 8. Verum majoratibus dignitatem inesse sentiunt plures, D. Covar. sup. lib. 1. cap. 15. numer. 14. Anton. Gom. in l. 40. Taur. in princip. Alvarad. de conject. ment. def. lib. 2. cap. 1. §. 1. numer. 12. & alii apud Mathienz. in l. 5. gloss. 2. n. 3. tit. 7. lib. 5. Recop. Dicendum est, majoratum proprie dignitatem non esse, sed ita appellari potest, quia honorificos, & honore dignos efficit pos-

sessores, ac familias. Solorz. sup. cap. 17. n. 13. obtinent enim hi communi æstimatione hominum auctoritatem, ac præminentiam, veluti in dignitate constituti: atque ita D. Covar. ubi proximè, inquit, majoratum velut quandam constitui dignitatem.

Hinc inferitur, notatos etiam juris infamia non removeri à majoratus successione, quanquam annexam habeat publicam dignitatem titulo Ducatus, aut Marchionatus, P. Molin. ubi pronuper, Molin. lib. 1. cap. 13. ex n. 7. quanvis alias infamibus dignitatum janua sint clausæ, cap. Infamibus 88. de reg. jur. in 6. l. 2. C. de dignitat. lib. 12. & ibi Glossa.

39 Quanvis femina capax censeatur ad succedendum in Regno, ac inferioribus dignitatibus adhuc administrationem habentibus, nisi remota reperiat (ut apud Gallos ex lege Salica l. 2. tit. 15. part. 2. cap. Significavit 36. de rescript. cum aliis, quæ adducit Tiraquel. de jur. primog. quest. 10. numer. 2. Solorz. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 1. cap. 26. numer. 29. ubi plures, Molin. d. cap. 13. numer. 15. Salced. de represent. lib. 1. cap. 12. numer. 1. tamen quoties masculus ejusdem lineæ, & gradus concurrat, etiam minor natu, illa prorsus excluditur; cedit enim privilegium primogenituræ præstantiæ, atque aptitudini sexus, d. l. 2. Partit. ubi Gregor. Lop. gloss. 13. Tiraq. d. quest. 10. n. 7. & 18. cum seqq. Salced. ubi proximè.

Verf. Septimò ad idem probandum.

40 Quoties feudum conceditur, ut ad liberos, aut hæredes perveniat, femina, etsi deficiat masculus, non succedit, ut prænotavi sup. lib. 2. cap. 18. numer. 52. nam hoc est de natura feudi, ut assertum est numer. 36. Sed si recipiatur expressim pro masculis, & feminis, ita demum hæc admittuntur, si nullus ex illis etiam minor natu superfit, cap. 1. §. Quin etiam, tit. Episcopum, vel Abbatem, &c. in usib. feud. ubi Gloss. verb. Non admittuntur, Gerard. Niger apud Cujac. lib. 1. de feud. tit. 4. Gregor. Lop. in l. 3. gloss. 12. tit. 13. p. 6. Mathienz. in l. 7. gloss. 6. in fin. tit. 7. lib. 5. Recop. Castill. lib. 5. cap. 86. numer. 31. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 6. numer. 11. Clar. §. Feudum, quest. 73. n. 3. Tiraq. de jur. primogen. quest. 10. numer. 9. ubi quod feudum vocatur femineum: & hoc contra Baldum ampliat Molin. numer. 12. tamen dicatur, ut masculi cum feminis succedant.

Ibi: Non oberit his.

41 Ultra ea, quibus D. Præses satisfacit objectioni legit 12. tit. 33. part. 7. adjici poterit, quod decisio illa solum supponit, posse aliquando contingere, ut femina major natu masculum minorem excludat à primogenii successione; nam sunt casus ubi femina primogenita habet jus saltem probabile contra fratrem, velut si femina instituat majoratum, de quo Tiraq. d. quest. 10. n. 27. plures laudans pro feminis. Deinde si quis filios habens, filiam primò ad majoratum vocet, in successoribus de prælatione masculi ætate minoris merito dubitabitur, quæ institutio jure permittitur, teste Anton. Gom. in l. 40. Tauri, numer. 60. Similiter dicendum si majoratus conditor vocaverit primogenitum, sive masculum, sive feminam, exclusa prælatione propter sexum. Ubi igitur masculus, & femina ita pariter nascuntur, ut

ut lateat quis prior in lucem prodierit, omnis quæstio de jure femine in præmissis cessabit casibus, & masculus qui ante editus jure præsumitur, obtinebit primogenium: & hoc Regia decisione stabilitur citra derogationem prælationis masculorum regularis, quæ est de majoratum natura. De interpretatione dictæ legis Partitarum, & quid juris in regni, & majoratum successione, ubi gemini ejusdem sexus nascuntur, agit Molin. de primog. lib. 3. cap. 1. à num. 19. Tiraq. de jur. primog. q. 17.

Verf. Rursus septimò principaliter.

42 Fulcita jam feminarum exclusione propter masculos ejusdem gradus, & lineæ septem fundamentis, nunc docet D. Covar. juxta primogeniorum naturam feminas proximiores admitti, licet masculi inferioris gradus concurrant ad successione. Molin. lib. 3. cap. 4. per totum, & cap. 5. in princip. Salced. de representat. lib. 1. cap. 12. num. 2. Alvarad. de conject. ment. defunct. lib. 3. §. 4. num. 45. P. Molin. sup. disp. 625. n. 3. & 6. Mathienz. in l. 7. gloss. 6. num. 3. tit. 7. lib. 5. Recop. Guttier. pract. lib. 2. q. 87. n. 6. Parlador. quodiam. lib. 3. q. 1. num. 2. Gregor. Lop. in l. 3. gloss. 2. col. 7. tit. 13. part. 6. Castill. lib. 2. cap. 4. num. 159. Mieres de majorat. part. 2. q. 6. ex n. 2. & ita jubetur l. 13. tit. 7. lib. 5. Recop. representat. tamen jure remotior masculus feminam potior erit, ut si possessor relinquat filiam primogenitam, & nepotem ex filio etiam minore, quoniam hic superabit amitam in majoratus successione.

Ibi: Quamobrem ita tenendum.

43 Masculi remotiores feminis proximis præponuntur in successione; si ita cautum per majoratus conditorem reperiatur, l. 13. tit. 7. lib. 5. Recop. P. Molin. sup. num. 6. Molin. d. cap. 14. ex n. 15. Gregor. Lop. Castil. ac ceteri immediate laudati. Olim quidem feminarum exclusio ob remotiores masculos ex variis, ambiguisque præsumptionibus inducebatur, ut videre est apud Molin. d. cap. 5. Gregor. Lop. Castil. Mier. Alvarad. Parlad. & alios ubi proximè. Novissime verò ad annos 1611. sup. Philippo III. sancitum est, feminas minimè à majoratum successione rejiciendas esse, admittis masculis gradus inferioris, nisi ita perspicuis, ac expressis verbis jussit institutor, l. 13. tit. 7. lib. 5. Recop. De feminarum exclusione plura nobis discenda jam memorati reliquerunt, & alii plenè innumerati apud Castill. n. 3.

Ad Num. 6.

44 Possessio civilis ac naturalis bonorum omnium, quæ ad majoratum spectant, illius possessore decedente, in legitimum successorem jure ipso transfertur absque actu aliquo vero, vel ficto apprehensionis, l. 45. Tauri, quæ est 8. tit. 7. lib. 5. Recopilar. Anton. Gom. & Avendann. in d. l. 45. Mathienz. & Azeved. ad l. 8. Greg. Lop. in l. 7. gloss. 2. tit. 4. p. 5. ubi Hermos. à num. 4. P. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 636. cum seqq. Molin. de primogen. lib. 3. cap. 12. per tot. Paz de tenet. cap. 28. num. 67. Castill. controvers. lib. 5. cap. 91. num. 48. Amat. variar. resol. 39. num. 126. Mier. de majorat. part. 3. q. 1. cum aliis, Guttier. pract. lib. 2. q. 86. & 87. Menes. de fideicommiss. in rubr. num. 8. Solorz. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 4. cap. 12.

n. 96. ubi quod Taurina decisio in majoratibus Indiarum observatur. Paz sup. cap. 39. n. 34.

Ibi: Etiam si possessio rerum ad majoratum.

Possessionem lex transfert, etsi res primogenii à tertio retineatur: & ita verum est, quanvis nunquam in potestatem possessoris ultimi majoratus devenerit, veluti si ante realem bonorum apprehensionem è vita migraverit. Gregor. Lop. d. gloss. 2. col. 2. Paz sup. cap. 35. num. 19. cum seqq. Hermos. num. 29. Sed maximè controvertitur, an hujusmodi possessionis transmissio, & lex 45. procedat in eo qui primo succedit majoratus conditori? Negativam sustinet Molin. d. lib. 3. cap. 13. num. 40. cum seqq. cui adhaeret Pat. Molin. disput. 638. n. 1. Affirmativam Anton. Gom. num. 117. Paz cap. 21. ex num. 5. Mathienz. in d. §. 8. gloss. 5. num. 8. Avend. in d. l. 45. gloss. 3. num. 2. & hanc praxi receptam testantur Addit. ad Molin. Guttier. (licet Molinæ sententiam de jure veriore agnoscat,) Practic. lib. 3. q. 72. n. 3.

Etiam quæstionis est, num ex dicta lege agi possit adversus titulo possidentem? Quam controvertiam sub distinctione absolvit Molin. d. cap. 13. n. 55. nam si ex ipsius tituli inspectione de ejus defectu, ac nullitate appareat, non proficiet possidenti quominus ex lege conveniatur, aliis secus. Accedit P. Molin. ubi proximè, n. 4. sed præfatam distinctionem rejicit, negativè resolvens, Paz cap. 28. num. 18. cum seqq. non tamen à Molina recederem.

Ibi: Nec oberit, quod quibusdam.

Nonnulli, in quibus peritissimus Ant. Gom. num. 116. senserunt legis 45. decisionem solum convenire majoratibus regia facultate institutis. Contrarium à cunctis nostratibus receptum reperimus, ut apud Molin. sup. num. 62. Castill. lib. 3. cap. 19. n. 280. Guttier. Pract. lib. 2. q. 86. Salced. de representat. lib. 3. cap. 5. n. 12. Mathienz. in d. l. 8. Recop. gloss. 3. n. 4. P. Molin. disput. 636. n. 5. & ita alii plures apud Castil. & Salced. qui omnes contra Anton. Gom. probant, vincula favore familie perpetuo relicta, in Hispania absque Regis facultate esse, ac dici propriè majoratus. Imò lex nostra ampliatur ad patronatus, & anniversaria, quæ jure majoratus deferuntur. Castill. sup. Menes. in rubr. de fideicommiss. n. 9.

Verf. Ceterum quoad ipsam legem.

Solet in disceptationem revocari, utrum statuto, vel consuetudine possit transferri possessio absque aliquo apprehensionis actu, sicut lege 45. Tauri cavetur, de quo late Tiraq. tract. mors omn. solv. part. 1. declarat. 6. qui cum pluribus affirmativam amplectitur, & Amat. var. resol. 39. num. 21. cui ex nostratibus subscribere Anton. Gom. in d. l. 45. n. 111. P. Molin. disput. 636. n. 3. Azeved. in l. 8. n. 18. tit. 7. lib. 5. Recop. ubi Mathienz. gloss. 1. n. 3. in ead. l. 8. Paz de tenet. cap. 48. n. 13. Molin. de primog. lib. 3. cap. 12. n. 16. Sed inter statuta Galliarum, ac Italiae, quæ ita possessionem in hæredes transfundunt, & nostram Taurinam constitutionem nonnullas differentias recenset Paz d. cap. 48. ex n. 6.

Hæc

49 Hæc civilissima possessio, quæ & artificialis nuncupatur, an si vera, vel ficta, controvertitur apud Argel. de acquir. possess. q. 13. art. 8. à num. 22. de quo plenè Tiraq. d. tract. part. 5. declarat. 1. Amat. sup. num. 52. Et quoad dictam legem 45. veram, & propriam transferri possessionem profitentur P. Molina. Ant. Gom. Mathienz. ubi proximè, Guttier. Pract. lib. 2. q. 87. num. 7. Molin. de cap. 12. num. 19. Paz sup. cap. 50. num. 9. Veruntamen lex non confert majoratus successori facultatem, ut actualem possessionem, ejecto tertio possessore, propria autoritate apprehendat, sed possessoris remediis uti oportebit. Molin. num. 12. Nec ex ipsa constitutione tribuitur diversa possessio ab illa, quam ultimus possessor obtinebat, sive civilem, sive naturalem, aut nudam detentionem: quod ita verum est, nisi factio possessoris, veluti per alienationem, possessio in tertium transisset. Molin. num. 17. Paz d. cap. 48. n. 18. aut iniquè à majoratu aliàs abdicaretur.

Verf. Ex hoc verò non sequitur.

Adde P. Molin. sup. Tiraquel. de part. 1. declarat. 6. ex num. 5. Paz ubi proximè, num. 13. qui pro hac sententia ratione expendunt.

Verf. Et præterea, ibi: Est tamen circa has.

50 Cui ex l. 45. Tauri, possessio absque actu aliquo juris ministerio confertur: competunt remedia, seu interdicta possessoria adipiscendæ, retinendæ, ac recuperandæ. Molin. d. lib. 3. cap. 13. per tot. Paz de tenet. cap. 1. num. 28. P. Molin. de just. & jur. disp. 637. n. 2. Castil. controvers. lib. 3. cap. 24. à num. 26. Anton. Gom. in d. l. 45. n. 118. Mathienz. in l. 8. gloss. 2. ex num. 3. tit. 7. lib. 5. Recop. Azeved. in ead. l. 8. num. 19. cum seqq. Similiter hujusmodi remedia conceduntur hæredi, in quem possessio ex statuto transmittitur. Amat. pluribus laudatis d. resol. 39. ex num. 53. P. Molin. ubi proximè, alter Molin. num. 2. Menoch. de retinend. possess. remed. 3. n. 60. Tiraquel. tract. mors omn. solv. part. 6. declarat. 1. cum seqq. Argel. de acquir. possess. q. 13. art. 8. à n. 19.

Verf. Item & hic possessor.

51 Majoratus successor, vel hæredi datur interdictum retinendæ, ut adnotant nuper laudati, & plures alii, quos refert Amat. ubi proximè.

Verf. Sic & interdicto recuperandæ.

52 Consulat præcitat, & quos adducit Amat. num. 29. nam controversum est, an transeat possessio ex statuto in hæredem, si bona per tertium occupentur ante hæreditatem aditam?

53 Apud nos summariissimum remedium, quod tenuta dicitur, lex regia introduxit, de quo Molin. d. cap. 13. in princip. Christophor. de Paz plenum tractatum edidit, & alii nostrates fusè disferuerunt. An hoc & alia possessoria remedia concedantur ex lege 45. Tauri, postquam successor bona majoratus realiter apprehenderit, si fortè à possessione ceciderit, docet Molin. eod. cap. 13. num. 8. quem sequitur P. Molin. d. disput. 637. num. 3. Paz sup. cap. 2. ex num. 18. consulendus etiam Tiraquel. cit. tract. part. 7. declarat. 2. S. D. de Faria Novæ Addit. ad Covar. Tom. II.

premium Indiarum Consilium de tenuta nullam habere cognitionem, late probat Paz cap. 39. ex num. 18.

Verf. Huic regia decisioni.

Feudi possessio absque apprehensione non tran- 54 sit in filium ultimi possessoris, ut post D. Covar. fusè probat Tiraquell. tract. mors omn. solv. p. 1. declaritone 4. Mathienz. cum pluribus in l. 8. gloss. 2. num. 17. tit. 7. lib. 5. Recopilar. Contra ex multis tenet Solorzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 2. cap. 16. num. 54.

Ibi: Sic sanè quod scribitur.

Filius dicitur, etiam venente patre, feudum posse 55 fidere improprie propter successione spem, sicuti filius Regis, vel Comitis superstitis, Rex aut Comes solet nuncupari. Molin. de primogeniis lib. 3. cap. 6. à numer. 16. & filius bonorum patris viventis dominus censetur, l. In suis II. de liber. & posthum.

Verf. Hinc constat regiam.

Adde Mathienz. sup. num. 19. & à me prænotata sup. lib. 1. cap. 14. num. 10. cum seqq.

Ad Num. 7.

Circa intellectum legis 46. Tauri, quæ est 6. 56 tit. 7. lib. 5. Recopilar. non pauca tradiderunt Anton. Gom. in d. l. 46. Mathienz. & Azeved. in d. l. 6. Molin. sup. lib. 1. cap. 26. ex num. 14. Guttier. Practicar. lib. 2. quæst. 81. cum seqq. Pat. Molin. disputat. 644. num. 2. Garcia de expens. cap. 13. à num. 43. Paz Civil. quæst. 6. & 7. Mieres de majorat. part. 4. quæst. 33. Castill. controvers. lib. 5. cap. 144. num. 14. Menes. in rubrica, num. 10. de fideicommiss. Alvarad. de conject. ment. defunct. lib. 2. cap. 4. num. 37.

Illud inter cætera observant Interpretes, quod 57 D. Præses hic docuit, scilicet Regiam Constitutionem observandam esse etiam in primogeniis absque Regis facultate institutis, in anniversariis. patronatibus, aliisque quibuscumque bonis, quæ in Hispania jure majoratus deferuntur Guttier. quæst. 85. Azeved. num. 7. Paz. q. 6. num. 45. & 46. Menes. ubi proximè, Garfias. n. 46. Molin. lib. 1. cap. 1. num. 27.

Ad Num. 8.

Lex 40. Tauri, quæ est 5. tit. 7. lib. 5. Re- 58 copilar. jungenda est legi 14. ejusdem tituli, quæ illa servari præsumitur, nisi expressè majoratus conditor jus representationis excluderit: pro quarum constitutionum enucleatione ultra Antonium Gomezium, Azevedum, atque Mathienzum in eisdem legibus, consulendi sunt Molin. lib. 3. cap. 6. & 7. Castill. sup. lib. 3. cap. 19. Pat. Molin. de just. & jur. disputat. 626. cum seqq. Salced. de representat. lib. 2. cap. 29. & Practicar. cap. 38. num. 58. & comprobavimus representationi locum fore quoties apud nos bona majoratus jure transfuntuntur, quod dicta lex decimaquarta in anniversariis, ac patronatibus observari præcepit. De controversia inter patruum & nepotem egimus ibidem, ex numer. 38. Sed & neptis ex fratre minore amitæ præfertur

H

pri